

פרשת תזריע – מצורע

הרפואה המודרנית רואה קשר אמיץ בין הגוף ובין הנפש. מחלות שונות בגוף הן סימפטומים לתופעות פתולוגיות בנפש.

גם חז"ל עמדו על קשר זה ובפרט במחלות עור. לדעתם מעידות תכונות רעות על חליי הנפש המביאים נגעים על גוף האדם. הצרעת, לפי חכמינו, מקורה באותה מידה מגונה הדוחפת את האדם לדבר בגנותו של חברו, ולספר עליו "לשון הרע".

בלשון הרע ראו חכמינו את אבי אבות הטומאה בחיי הפרט ובחיי הכלל, את הנחש הקדמוני המפעפע ארס ומחלחל עמוק בנפש היחיד ובנפש העם:

"כל המספר לשון הרע, אמר הקב"ה - אין אני והוא יכולים לדור בעולם".
(מתוך ממעיין האגדה-א. ארזי)

מברכים את ראש חודש אייר ביום א' וב' (אין אומרים למחרתו).
מפטירים 'מחר חודש' (שמואל א' כ'). אומרים אב הרחמים!

(לוח ארץ ישראל הרב טוקצינסקי)

פרשת שבוע- בן ציון שקלאר

י מ י ה ח ו ל		שבת תזריע	
05:11←05:18	זמן תפילין /טלית	18:51	הדלקת נרות
06:00	שחרית	19:00	14:00 מנחה
08:15	שחרית ב' (בצריף)	06:45	שחרית א'
09:21←09:26	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
13:15	מנחה א' (בחד"א)	17:40	13:30 מנחה
19:00	מנחה משניות וערבית	14:00	מנחה (בני-עקיבא)
19:16←19:11	שקיעה	17:10	לימוד "דור לדור"
20:10	ערבית	19:47	צאת השבת

שבת
שלום

חודש אייר

"אלה אזכרה" ..

(תשע"ב)	ג' אייר- יום פטירתה של חברתנו ציפורה גינזברג ז"ל
(תש"ע)	ז' אייר- יום פטירתו של חברנו נתן קאופמן ז"ל
(תשע"א)	ז' אייר- יום פטירתה של חברתנו עליזה שטיינמץ ז"ל
(תשכ"ט)	י' אייר- יום נפילתו של בננו אריק רון ז"ל
(תשע"ג)	י"ג אייר- יום פטירתו של חברנו חיים אפשטיין ז"ל
(תשס"ג)	ט"ז אייר- יום פטירתו של בננו שלמה בן צבי ז"ל
(תשס"ה)	כ"ה אייר- יום פטירתו של חברנו דוד (הפה) גולדשמיט ז"ל
(תשס"ט)	כ"ה אייר- יום פטירתו של חברנו יחזקאל זוהר (זומברה) ז"ל
(תשט"ו)	כ"ז אייר- יום פטירתו של חברנו שלום אולריך ז"ל
(תשס"ה)	כ"ט אייר- יום פטירתו של בננו עודי רום (רויד) ז"ל
(תשס"ט)	כ"ט אייר- יום פטירתה של חברתנו נעמי אילן ז"ל

"בכל דרכיך דעהו והוא ישר אורחותיך" [פס' ט"ו]

לזכרו של אברהם (קופו) קופלוביץ'

"דרש בר קפרא, איזוהי פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויים בה, 'בכל דרכיך דעהו והוא ישר אורחותיך' "

[ברכות ס"ג, א']

הציווי שעל האדם לקדש את כל דבריו הגשמיים הפך במשנת החסידות "פרשה קטנה" זו לאבן דרך ויסוד מוסר בחייו של יהודי. חסידים נהגו לדרוש את הפסוק "ושני תמידים כהלכתם" באופן שעל האדם לזכור את 'שני התמידים', האחת "שויתי ה' לנגדי תמיד", והשנייה "וטוב לב משתה תמיד", כלומר, שגם באכילתו ושתיתו יקיים "שויתי ה' לנגדי תמיד".

הדרך המסורתית להבנת ציווי זה מניחה כי תכלית האדם בעולמו הינה לאגור אוצרות של תורה מצוות ומעשים טובים ואילו העיסוק בדברים גשמיים הינו כעקרון מיותר לחלוטין. ברם, מכיוון שצרכי האדם הינם הכרחיים, על האדם להקדיש להם מזמנו וממרצו אך כמובן באופן המועט ביותר שניתן שיאפשר לקיים את התורה והמצוות ובוודאי שלא לשם מילוי תאוותיו עד כדי שנדמה כי הליכה בדרך זו שייכת אך ורק לבני עלייה.

הבעל שם טוב, לעומת זאת, גורס כי בכל דבר גשמי טמון חלק רוחני שזהו שורש חיותו, שכן לגשמי לכשעצמו אין חיות. חובת האדם, לשיטתו, הינה למעשה להעלות את הניצוץ הקדוש לשורשו. הווי אומר כי בניגוד לדרך

המסורתית הרואה בפעולות הגשמיות צורך לעבודת ה' הרי שלשיטת החסידות הפעולות הן חלק בלתי נפרד מעבודת ה' ומסוגלות להתקיים על ידי כל אדם בכל עניין, פשוט וגשמי ככל שיהא.

ר' אהרון מקרלין [ספר בית אהרון, פרשת נשא] מבאר את החילוק בין שתי הגישות בהתייחסו לפסוק 'כל הבא לעבוד עבודת עבודה ועבודת משא' [שמות ה', מ"ז]: "עבודת עבודה היא דבר שהיא עבודה לעבודה אחרת. היינו גשמיות אכילה ושתייה ושאר עניינים הנצרכים והוא הכל בבחינת עבודה לעבודת ה'...עבודת משא הוא כשהוא זוכה להעלות ניצוצות הקדושים בעת האכילה למקומם הרמתה וזהו משא מלשון וינטלם וינשאם". כפועל יוצא מביא ה"בית אהרון" כי לפי הדרך הראשונה כשאדם אוכל ושותה כדי ללמוד תורה ולקיים מצוות הרי הוא מחויב בכוח פעולות אלו ללמוד תורה ולקיים מצוות שכן אם לא אין הן נחשבות ל"עבודת עבודה". ברם, כשהאכילה והשתייה הן לצורך העלאת הניצוצות, אינו מחויב בכוחן ללמוד תורה ולקיים מצוות שכן יש להן זכות קיום בפני עצמן.

ר' משה מקוברין [ספר אור ישראל, תורת משה] מספק זווית הסתכלות נוספת על הדרך החסידית להבנת הציווי 'בכל דרכיך דעה': " 'צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו': 'צדיק' – הוא מי שיה' בכל דרכיו ('דרך' הוא עבודת ה' תורה ותפילה), ו'חסיד' – הוא אשר ה' 'בכל מעשיו' ('מעשים' הוא עשיות בגשמיות אכילה ושתייה וכדומה), בכל דבר שיבוא לידו הוא מעלה אותו למקום קודשו".

בספרי החסידות לא הסתפקו בדוגמאות טריוויאליות של פעולות גשמיות כגון אכילה ושתייה דרכן אפשר לקיים "בכל דרכיך דעה". ר' יעקב יוסף מפולנואה [ספר תולדות יעקב יוסף, פרשת תרומה] כותב: "שמעתי עניין 'בכל דרכיך דעה', גם בסיפורי דברים עם חברו יכוון שהוא כדי שיתקרב אצלו, ואז אם יבקש ממנו איזה דבר מצווה ויראה שימלא משאלתו על ידי שנתקרב אצלו בסיפורי דברים בעלמא". לאור דברים אלו ניתן להבין את מרכזיותם של הסיפורים והמעשיות במשנת החסידות ואף את כוחם של, לכאורה, סיפורים בעלמא להעביר מסר, ללמד דרך ארץ ולאחד בין אנשים.

דוגמא נוספת מביא רבי יצחק אייזיק סאפרין, האדמו"ר מקאמארנא [ספר נוצר חסד, אבות פרק ד']: "פעם אחת עמדו התלמידים בראש השנה והתפללו, ואחד מן התלמידים נפל ממנו לארץ באמצע התפילה הכלי עם הטאביק והגביה אותו. חברו ראה זה והתרעם עליו על שהפסיק בתפילתו להגביה הטאביק ולשאוף. מרן הבעש"ט ראה ברוח קודשו שתרעומת זו גרם לחבירו שפסקו עליו שימות בשנה זו, ועלה הבעש"ט למעלה וטען הרבה טענות על זה ולא הועיל... נכנס מרן לבית מדרשו ומצא התלמיד שהתרעם עוסק בתיקון במשנה תורה ונטל הבעש"ט ממנו המוחין...ומפני זה הלך אנה ואנה ונפל בזה מחשבתו – מפני מה נתגלה בדור האחרון הזה עניין עשב טאביק לשאוף ולעשן...ואמר כי בדור האחרון ישנם כמה נשמות יקרות שאי אפשר להם שיתלבשו בתוך מאכלים גשמיים, אלא עיקר תיקונם בדבר דק בריח בטעם 'אשה ריח ניחוח לה'. ומזה באה לו חרטה שלא היה לו להתרעם על חבירו ששאף הטאביק בתוך התפילה כי מי יודע איזו נשמה ודבר יקר העלה הצדיק הזה ביחודו...ואז נתבטל הקטרוג מעל חבירו".

מהתעמקות בדוגמאות אלו נחשף רובד נוסף בפירוש החסידי ל'בכל דרכיך דעה'. ישנן פעולות גשמיות שבאופן נרחב בידי כל אדם להעלות מהן את ניצוצות הקדושה. ברם, ישנן פעולות כדוגמת סיפור סיפורים ושימוש בטבק שרק בידי אנשים מיוחדים, בני עליה, לברר מתוכן את הקדושה. ברוח זו מפרש ר' משה חיים אפרים מסדיליקוב [דגל מחנה אפרים, פרשת משפטים] את הפסוק "ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלוקים ויאכלו וישתו" [שמות כ"ד, י"א]: "וידוע 'בכל דרכיך דעה' והיינו לדבק ולקשר עצמו אל הקב"ה בכל עניינים שעושה, וזה יש לומר הפירוש 'ואל אצילי בני ישראל' היינו אותם שהם בני עליה 'לא שלח ידו' היינו בחינת מניעת השגה על ידי שימת היד כי ויחזו האלוקים ויאכלו וישתו' היינו שהיו מדבקים עצמם להקב"ה אפילו באכילה ושתייה היו רואין אלוקים ולכן לא היה שום מסך המבדיל להם שיהיה מונע להם ההשגה".

צ' מצב מחלה ש"לא היה ולא נברא"

בתוך פרשות תזריע מצורע, המשותפות גם השנה, משולבות שתי קבוצות פסוקים שאינם עוסקים במחלת הצרעת אלא במצבים הרחוקים מהטבע על סכנותיו ונגעיו.

בפרק יג' פסוקים מז' עד נט' עוסקים בהרחבה ב"צרעת הבגד", ובפרק יד' מוקדשים פסוקים לד' – מח' ל"צרעת הבית" ובדרכי ההתמודדות איתה, טהרתה או סילוקה על ידי השמדה.

כולם מכירים כתמי רטיבות, ואף בגדים שנפגעים מנוקי טבע כאלה או אחרים אבל צרעת? -
זו לא מחלה של בני אדם?
כנראה שכן.

במסכת סנהדרין דף עא עמוד א: קובע מאמר חז"ל ש"בית המנוגע לא היה ולא נברא".
ואף הרמב"ן קובע בפירושו לויקרא יג' מז' "והבגד כי יהיה בו נגע הצרעת – זה איננו בטבע כלל ולא הווה בעולם וכן בנגעי הבתים. אבל בהיות ישראל שלמים לה', יהיה רוח ה' עליהם תמיד להעמיד גופם ובגדיהם ובתיהם במראה טוב, וכאשר יקרה באחד מהם חטא ועוון יתהווה כיעור בבשרו או בבגדו או בביתו, להראות כי השם סר מעליו. ולכך אמר הכתוב (ויקרא יד, לד) "ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם", כי היא מכת ה' בבית ההוא. והנה איננו נוהג אלא בארץ שהיא נחלת ה'".

על פי פירוש הרמב"ן מדובר בדרישה מעם ישראל בארצו להיות נקי מרוב, רוחני ואף פיזי, ומפרש את הנגע כסימן חיצוני לאי שביעות רצונו של האלוהים מהחוטא.

ואם זהו אכן אות א-לוהי – אז מדוע "לא היה ולא נברא"? הרי לקדוש ברוך הוא היו דרכים רבות להראות לעמו את חמתו וזעמו?

ובכל זאת "צרעת הבית" ו"צרעת הבגד" נשמעים דמיוניים וסמליים כל כך – כמו עוד כמה דברים ש"לא היו ולא נבראו" – פיות, מטאטאים קסומים, יפיפיות נמות וזאבים מדברים.
אחד מתפקידיה של המעשייה הוא לשקף לאדם אירועים ומצבים בחייו, בחוויותיו וברגשותיו. השיקוף הוא על ידי סיפור שאינו אפשרי, ודווקא משום שאינו אפשרי הוא מאפשר לאדם להתבונן על עצמו כאילו מבחוץ, ולשפוט את מצבו בעין יותר נקייה ואובייקטיבית.

אולי גם צרעת הבית היא סוג של מעשייה, מצב שאינו אפשרי אבל יכול לשקף לנו, דווקא מתוך מוזרותו משהו על הצורך להביט מחדש ולחשוב מהם הנגעים שבביתנו, בחפצינו, בלבושינו...

ולוואי שנמצא כל שבידינו נקי מנגע מכל סוג שהוא.

שרית כרמלי

יום ששי - בבוקר, סמוך לשריפת החמץ, קם לו מנהג אבותינו והתעורר לתחייה כעוף החול. בשנה שעברה כבר השלמנו בצער עם הפרידה מ"סעודת ליפא" ואף הספקנו להתרפק על עוד סממן קיבוצי ההולך בדרך כל הארץ, והנה השנה – מהפך!! כמה מאות מטרים ממקום הסעודה האחרונה, הפיחו בה חיים תושבי 'שכונת שקד' ויקרא שמה בישראל: 'סעודת צביקה', על שמו של גבאי השכונה ואיש רב הפעלים - צביקה רידר. נחשו מי היה הסנדק?.. חברנו ליפא כמובן, שהוזמן אחר כבוד כאורח הכבוד וכנשיא האירוע. שם הוא נתן את ברכתו, נשא דבריו ובעיקר, הביט בסיפוק על מורשתו המעמיקה שורשים ופורחת. לא במקרה זימרנו פעמיים באותו הלילה: "אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה". בתום הסעודה נאספו השאריות בצורה אקולוגית, החמץ הלך אחר כבוד לשריפה ויתרת המצרכים הסגורים הגיעה לעובדים התאילנדים שקיבלו אותם בשמחה. יישר כוח לפעילי השכונה - כך בונים אחוות קהילה!!

בשבת א' פסח – אחה"צ, לקחה אותנו שפרה אסולין למסע בעקבות השושנה המוזכרת במגילת שיר השירים שנקראה באותו הבוקר. לעיתים היא מככבת "בין החוחים", לעיתים היא פורחת "בעמקים" אולם עצם נוכחותה מהווה תמיד סמל לשפע ולכבוד עבור ה"רועה בשושנים". דרשנו מדרשים ואף נסקנו עד ל'זוהר' הקדוש, כשבאמתחתנו השושנה הריחנית ופנים רבות לה. סמוך לנחיתה חלפנו מעל סיפורו של עגנון "שבועת אמונים", גם שם מככבת שושנה - הלא היא שושנה אהרליך האוסטרית, אהובת נעוריו של הבוטנאי יעקב רכניץ, הנפגשת בו בשנית בארץ ישראל. ממש כמו בשיר השירים, גם היא "חולת אהבה" המפלסת דרכה ללב אהובה "בין החוחים", אולם להבדיל מהאזהרה במגילתנו היא דווקא, מנסה בכל כוחה לעורר "את האהבה עד שתחפץ".

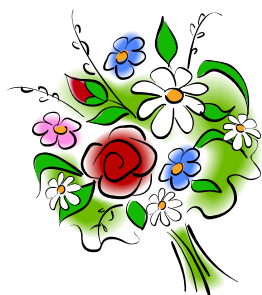
ביום שני, ב' חוה"מ – ארחנו את שרית ישי-לוי שסיפרה על ספרה: "מלכת היופי של ירושלים". שרית, עיתונאית נועזת, אשר התפרסמה כמגישה בפינות טלוויזיה וכמחברת ספרי הדרכה בתחום הנהנתנות, התגלגלה לגמרי במקרה לכתבת 'רומן ביכורים' היסטורי, עממי ומרתק, השובר בהצלחתו את כל השיאים, מתורגם לשתים עשרה שפות ועתיד לשמש בסיס לכתבת תסריט לסרט. הספר מגולל את הסאגה של אחת ממשפחות בני הקהילה הספרדית בירושלים - משפחת ארמוזה, החל מהתקופה העותמנית ועד לשנות השבעים של המאה הקודמת. בספר מתוארת 'קללה' שעוברת כחוט השני בין בנות המשפחה במהלך ארבעה דורות: הן נידונו לחיי נישואין ללא אהבה ולקשר בעייתי עם בנותיהן, אשר ממנה גולש הסיפור ונודד למחוזות ירושלמיים - היסטוריים של בני הקהילה הספניולית (ממגורשי ספרד, ס"ט). במהלך ההרצאה חשפה לנו שרית טפח מסודו של הספר: כיצד הצליחה להעביר במדויק את רוח התקופה ולהכניס את הקורא לעניינים עד כדי כך שממש יחוש את החוויה. ובכן חברים, הסוד הוא לא לחרוש את ספרי ההיסטוריה ולהיצמד באדיקות לעובדות היבשות, או ללחץ את פנכתם של מומחי האקדמיה במטרה לשאוב מידע. תחת זאת העדיפה שרית לאמץ את הפסוק: "שאל אביך ויגידך ויאמרו לך" ונעזרה באנשים שחוו את המאורעות על בשרם ששיתפו אותה בהלך הרוח של התקופה מנקודת מבטם. גם בעיתונים הישנים מצאה המחברת שלל רב אותו עיבדה מעשה סופר לחלקים ברומן. תועלת הירידה לעומק החוויה, עלתה לאין ערוך על החיסרון של אי הדיוק בפרטים הקטנים, כמו: תיאור האזנה לזמר קודם שנולד, או עיון בירחון שטרם ראה אור בשנה המתוארת בסיפור. היטיב לתאר זאת חברנו יוסף צרפתי בתגובתו לסופרת לקראת סיום הערב: "במהלך הקריאה הרגשתי שאני חוזר לילדותי, יושב בקרב משפחתי ושומע את סיפורי הזקנות".

ביום שלישי, ג' חוה"מ - התקבל דיווחה של יעל וייס: חגגנו את אירוע פתיחת לימוד הש"ס המשותף שלנו "נעשה במשנה", בו כל קבוצת אנשים מהקיבוץ לקחה על עצמה לימוד של מסכת אחת של משניות מתוך הש"ס. צוות השמיטה הקהילתית הכין לנו פעילות יפה ומושקעת בה עברו המשתתפים בין תחנות כשבכל תחנה הכירו תנא אחד מן המשנה. בסוף הפעילות קיבלה כל משפחה/קבוצת לימוד את המסכת שלקחה על עצמה. יישר כח ובהצלחה לכל הלומדים והלומדות!

ביום רביעי – בערב, במסגרת הטקס ליום הזיכרון לשואה ולגבורה, חלקו עמנו תלמידי כיתה י"ב את חוויותיהם מהמסע לפולין. לאחרונה נשמעות דעות הטוענות כי המסע לפולין מתמקד אמנם במקום בו בוצע הטבח, אך אדמת גרמניה, שם ישבו המתכננים והמוציאים לפועל, ממשיכה להישאר סטרילית. אולי כדאי לקיים, ולו פעם אחת, את "מצעד החיים" דווקא בשכונת 'ואנזה' שבפרברי ברלין.

בהמשך, מדווח גדי על פעילותה של וועדת חינוך בחופשת הפסח, ומבקש את תגובות הקוראים לדילמה שנוצרה במהלכה. ובכן, כאן המקום וזאת הבמה.

יום קימאון

לשרה ולדוד ט'קסון ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנכדה
בת לשירה ולארי הנדלר

ליונה רוזנטלר - מזל טוב להולדת הנינה
נכדה לצופר ואיצל, בת לשני ואצמית בן ישי

הודעה למתחמים באולם הספורט

אולם הספורט יהיה סגור השבוע מיום שני בערב: א' אייר, 20/4 ולא יתאפשר שימוש בו לצרכי ספורט, עקב הכנות לטקס יום הזיכרון לחללי צה"ל ופעולות האיבה.

תודה מראש על שיתוף הפעולה

3001 יום הזיכרון - בית ספר דצ"ת

דו"ח חינוך

בדו"ח שלהלן אכתוב מעט מהפעילות העניפה בחינוך החברתי במהלך חופשת הפסח שעברנו, אך אבקש לייחד את עיקר דבריי לדיון ציבורי שנראה לי, שנכון שיתקיים.

חופשת פסח מתחלקת לשניים: החופשה בשבוע שלפני החג וחופשת חול המועד. ההכנות של הצוותים לפני החופשה היו מרובות והושקעה בהכנה הרבה מחשבה ויצירתיות. גם פגישה של הצוותים עם הרב, הוסיפה כיוונים ומחשבות לפעילויות המתוכננות.

בכל הגילאים התקיימה פעילות בשבוע שלפני חג הפסח: טיולי אופניים, משחק "חפש את האפיקומן" ברחבי הקיבוץ, בישולי שדה, משחק "אחד בשביל כולם", מסע פסח של בני-עקיבא וכמובן המכירות הפומביות המסורתיות.

השתתפות הילדים והנערים בשבוע זה בפעילויות הייתה בשיאה, ועל אף ש"תוך כדי" הפעילות צריך גם לנקות ולהכשיר את הבתים הכוללים, היה זה שבוע שכולם (צוות וילדים) נהנו מאוד והורגשה העשייה החינוכית.

עוד לפני הפסח ביקשנו מההורים במייל ובמסרון, להודיע לנו אם ילדם יגיע למערכת בימי חול המועד ועל פי התשובות (המעטות) שקיבלנו התכוננו עם צוותים מתגברים ופעילויות לחול המועד.

אני חושב שכל מי שהגיע עד לכאן בקריאת הדברים יודע מה יהיו השורות הבאות, ולמרות זאת לא אמנע מלכתוב, בגלל חשיבות העניין.

בימי חול המועד, הגיעו למערכת מעט מאוד ילדים (כרבע ממספר הילדים המתכונן). חלק מהילדים הגיעו רק בעשר, חלקם הלכו בשתיים-עשרה. הצוותים שהגיעו לעבודה התאכזבו מאוד.

אני מזכיר כי כל מי שבאה לעבוד, מוותרת על טיול עם חברים או על אירוע משפחתי שמתקיימים בימי חול המועד. חלק מהמדריכות אינן בנות סעד, מה שגורם להן להישאר בקיבוץ, ללא משפחה לכל ימי חול המועד. ההרגשה של הצוותים הייתה שמזלזלים בהן ובזמן.

הן כמובן שמחות לבוא לעבוד, אך בתנאי שיש עם מי לעבוד.

וכאן לדעתי צריך להתקיים הדיון הציבורי: העובדה היא שאנחנו מחזיקים מערכת פתוחה בחול המועד, שרוב ההורים והילדים "מצביעים ברגליים" ולא מגיעים אליה.

אינני מדבר על ההוצאה הכלכלית הרבה בשבוע זה, אני תוהה האם בשביל ההרגשה ש"אם נרצה לשלוח את הילדים בחול-המועד, אז שיהיה אפשר" נכון להפעיל את המערכת.

האם פתיחת המערכת בחול המועד אינה שריד לזמנים בהם כולם עבדו בימים אלו, מה שכנראה כבר לא קיים ברובו היום?

זהו דיון שנצטרך לנהל בועדת חינוך, אך חשוב מכך הדיון הציבורי אליו מוזמנים כולם להגיב כאן על גבי העלון, או ישירות לצוות החינוך, במייל: chinuch@saad.org.il.

מנהרת הזמן-

השנה תשל"א -1971, מוטיב "הגבורה" טרם ביסס את מעמדו ביום הזיכרון לשואה. ניתן ללמוד מהכתבה לעי"ל שפורסמה ב"עלים" היום לפני 44 שנה, את הניצנים לשינוי התפיסה בנושא.

השואה והמרד

ועדת תרבות דהשתא, ניסתה לגוון את ערב השואה והגבורה בדרך מיוחדת- ע"י מסך הטלוויזיה, בהקרנת גיטו ורשא.

לפי הבנתי, מגמת התוכנית הייתה להחדיר את מראות האימים לעיני הצופים - "למען ידעו דורותיכם" את אשר עולל לעמינו. אעפ"כ קשה שלא לבקר תוכנית זו, דומני שגלויי הגבורה נזכרו רק בדרך רמז. הורחבה היריעה ולא הושם דגש במידה מספקת על גילויי ההתנגדות, קדוש השם, ההתארגנות והמרד המופלא של צעירים יהודים אמיצים.

מה גיטו ורשא מסמל עבורנו? - ייחודו אינו בשואה, ייחודו הוא בגבורה. רבים מבני הנוער שואלים לעיתים – למה הובלו המוני יהודים כצאן לטבח ללא גילויי התנגדות? רבים משתוממים ומתפלאים, זהו עם ישראל?! גיטו ורשא משמש תשובה ניצחת לשאלה זו. כי מה קרה בתקופה מרה זו? בחבלים הנרחבים של ארצות הכיבוש ישב ציבור רבבות יהודים בריכוז אחד, ויחד עם כל הדיכוי וההשפלה ניתנה להם האפשרות לארגן באותו מקום חיי קהילה, חיים דתיים. אפשרות זו נתנה דלק מינימאלי לצלם אנוש לפעול ולהתנועע, וכאשר בא הגורל המכריע, התארגנו צעירים יהודים בעלי שאר רוח ומרדו - הם לא נשברו.

לא כן היה המצב ברוב האוכלוסייה היהודית אשר התגוררה במחנות. שם פראי אדם אלו פיתחו שיטה של שבירת רוח אנוש בשלבים – וזאת על מנת להוריד בני אדם לדרגה של תת-אנוש. וכפי הנראה בזה להקל על מצפונם בהריגת מיליונים אנשים כהריגת זבובים ופשפשים. ודרך זו היא חד פעמית בהיסטוריה האנושית, נפלאים ממנו דרכי השם.

אינני בקיא ביותר בכל פרשת השואה, אולם גם בראיה שטחית, נראה הדבר כי במקום שההשפלה לא הייתה טוטאלית, שם פעלה יותר העזרה ההדדית אשר הצטיין בה עמנו מאז ומתמיד, ונתגלו גלויי מרד וקידוש השם.

שום תופעה בעולם לא תדמה לשואה, אולם אעפ"כ נוכל לדמות במעט גם בימינו את אשר קורה כיום בברית המועצות. בתקופת הדיכוי בימי סטלין לא העיזו יהודים להרים ראשם. ואולי כיום כאשר נחלש השלטון והדיכוי אינו טוטאלי, הננו עדים לתנועה יהודית רוחנית גוברת והולכת. הננו עדים למעשי גבורה ואומץ של יהודים רבים הנלחמים על יהדותם וזכותם לעלות ארצה.

הרחמן הוא יוליכנו קוממיות לארצנו.

משה בן- צבי

עניינינו של מנהל הקהילה

"פתח ליבך ברחמים על בניך
קולם לזורות ישמע.
בשמיים ניצבים לעד דבריך
ובארץ המצא לנו נחמה" (דוד זאור)

רגע אחרי הפסח ואנו מיטלטלים בין שמחה לעצבות ומאבל ליום טוב. בין גאולת מצריים לזיכרון אימי השואה ובין יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ופעולות האיבה, לגאולת עם ישראל בארצו ביום העצמאות. מעברים חדים ולא פשוטים לעיכול במורשת שלנו ובהוויית חיינו הנמשכת, כאן בארצנו הקטנטונת ארצנו היפה.

"כל דיכפין ייתי ויכול"

כולנו יודעים עד כמה האוכל בפסח הופך להיות מרכזי, לפני החג ובמהלכו. נדמה לי שהשינויים המבורכים שנעשו במהלך השנים בענף המזון, יחד עם היערכות נכונה והפקת לקחים (עיין ערך גולש וחמיצה בערב פסח...) משרים על כולנו יותר רוגע בהכנות לחג ובמהלכו. יישר כח ותודה לכל עובדי ענף המזון למנהלי המחלקות, יצחקוב ונגה, ליוסי מנהל הקייטרינג ובמיוחד לאירית העומדת בראש המערכת.

ועוד בענייני סעודות

בהוויית חיינו כיום, עם המעבר המבורך למרכזיותה של המשפחה, אין כמעט סעודות קהילתיות. אחת כזאת המשומרת ומלכדת אותנו כקהילה, מתקיימת בליל יום העצמאות. אנו מאמינים שיש ערך מוסף לסעודה זו ולכן היא מסובסדת על ידי האגודה, כדי שתהיה במחיר שווה לכל נפש. אני קורא לכל מי שמתלבט, להצטרף לסעודה זו ולחוות "שבת אחים גם יחד". ההרשמה בחדר אוכל עד יום א' הקרוב.

חילופי גברי

לאחר מותו הפתאומי של מיכאל המל ז"ל, נערכנו יחד עם מש"א ויורם כמרכז ו' רכב למציאת מחליף לסידור הרכב. חידדנו את ההגדרות והצרכים ופרסמנו מכרז מתאים ובסופו של תהליך נבחר אריאל סאסי לתפקיד. בימים אלה החל אריאל חפיפה עם שמחה בלס ואהרלה לוי שמילאו את החלל במסירות ואחריות וזו הזדמנות טובה להודות להם. אריאל ייכנס לתפקיד בפועל אחרי יום העצמאות ונאחל לו כאן הצלחה רבה ולכולנו, נסיעות טובות ובטוחות.

סדר סדר תרדוף

בחוות המחסנים הפרטיים, אחרי הנגרייה, ישנם מחסנים רבים. מוישלה משתדל לעקוב בשטח ולראות שאין נזקים ופגיעות במחסנים. לאחרונה, נפרץ שם מחסן בפגעי מזג האוויר, אלא שמוישלה לא ידע מי בעליו של המחסן... אני פונה לכל מי שיש לו מחסן (מכולה או מחסן כתר) לבוא ולסמן בצורה בולטת את שמו על המחסן. מוישלה ישמח לסייע למעוניינים.

עדכון אנשי קשר לחרום

בהמשך לדברים שכתבתי לפני כחודש, נערכו אנשי יחידת המחשב לאפשרות נוחה, של עדכון הפרטים האישיים ואנשי קשר לחירום, דרך אתר השירות לחבר. מייל מפורט עם הוראות ביצוע יישלח בנפרד. חשוב מאד, שכל משפחה תיכנס במהלך השבוע הקרוב ותבצע את העדכון. חברים שמכל סיבה שהיא לא מיוודדים עם המחשב, מוזמנים להירשם במשרד אצל מירי, ונציג מטעם צח"י יגיע לביתם לבצע יחד את עדכון הנתונים. תודה לאיילת ודני על הביצוע. אם אתם נתקלים בקושי כזה או אחר בביצוע העדכון, דני לזר ישמח לסייע לכם.

קול חתן וקול כלה

איציק דדון ובח"ל מורן הודיעו על כוונתם להינשא בשעה טובה ומוצלחת. החתונה תתקיים, בע"ה, בכ"ט בסיוון (16/06) בברור חייל. הזוג יתחיל את דרכו כאן בסעד. מזל טוב לזוג הצעיר, להורים המאושרים פרלה וניסים ולכל המשפחה!

שבת שלום

ומזל טוב למדינתנו האהובה

במלאות לה 67

נחמ

איך נפלו גבורים, ויאגדו כלי מלחמה

במהלך יום הזכרון לחללי צה"ל, יתקיים בבית המדרש לימוד משניות ממסכת כליים לעילוי נשמות הנופלים.

הלימוד יתקיים בין השעות 17:00-12:00 ויהיה אישי או בחברותות. הלומדות/ים יסמנו את המשניות שלמדו בדף שיונח על השולחן, על מנת לסיים את המסכת בצורה מסודרת.

אין צורך בתיאום ורישום מוקדם. כל המעוניינות להשתתף מוזמנות לבא וללמוד.

מתוך 63 המסכתות בש"ס, נותרו 8 מסכתות שעדיין ממתונות ללומדות:

- סדר זרעים, מסכת תרומות (11 פרקים) – דיני 'תרומה גדולה'
- סדר נזיקין, מסכת שבועות (8 פרקים) – דיני שבועות בבית הדין ושל אדם פרטי
- סדר נזיקין, עבודה זרה (5 פרקים) – דיני עבודה זרה ויין נסך
- סדר קדשים, מסכת תמורה (7 פרקים) – דיני המרה והחלפת קרבן
- סדר קדשים, מסכת כרתות (6 פרקים) – החייבים עונש כרת וקורבנותיהם
- סדר קדשים, מסכת קינים (3 פרקים) – דיני קרבנות העוף שהתערבו זה בזה
- סדר טהרות, מסכת זבים (5 פרקים) – דיני טומאת זב
- סדר טהרות, מסכת טבול יום (4 פרקים) – דיני מי שטבל ביום ולא נשלמה טהרתו

ניתן להירשם בטלפון 052-8694580 (סלעית) או בדוא"ל: shmita.saad@gmail.com

נעשה במשינה

אחוקריט???

איך מתברים בין אחות חרדית לאחות מהקיבוץ הדתי, אח מכפר עזה, שני אחים היושבים בגולה, ושאר האחים שגרים בגוש דן?

כמה זה השאר? אנחנו שניים עשר אחים לאבינו יעקב ואימנו ברכה ע"ה.

איך מתחילים?!

שלחתי הזמנה בווטסאפ המשפחתי: "השנה הסדר בסעד, מי מעוניין?"

התשובות שמגיעות הן חיוביות ושמחות, האחים בגולה עדיין לא מגיבים.

בשלב השני קובעים ועדה. הוועדה מונה שלוש נשים: אנוכי המארחת, האחות הצעירה (היא בגיל בני הבכור), והגיסה מעבר לכביש, מכפר עזה.

התקבלו מספר החלטות, והן: הגדה אחידה לכולם. כל משפחה מקבלת מספר קטעים מההגדה שבאחריותה, כלומר הם קוראים את הקטעים שקיבלו ומתאימים להם פעילויות מיוחדות.

שבוע לפני החג מודיעה האחות מקנדה שהיא מגיעה. יום לפני הסדר מודיע האח מהולנד על הגעתו, וביום שישי בבוקר הוא דופק על דלתי (אליהו הנביא???) לא, זה יוסי האח שהגיע במיוחד מאמסטרדם לסדר!

החלטנו באופן כללי לתת לסדר הזה צביון נוסטלגי, וביקשנו מכל משפחה להביא פריטים הקשורים להורים שבעזרתם יצרנו פינת נוסטלגיה. דוגמאות: מכתב מבן גוריון המאשר את זכאותנו ל 100 לירות - הידד אנחנו כבר 10 ילדים... כובע שוטר של אבינו שהיה שוטר עברי גאה, סינר של אמא שכיסו שימש מחבוא לאפיקומן. בסוף הסדר ארגנו משחק "המרץ לאפיקומן" הרמזים היו מפינת הנוסטלגיה.

הייתי בת 6 בזמן עליית המשפחה לארץ, קראתי את סיפור עליית המשפחה מזיכרונותיי ומסיפורי ההורים.

כמה מהאחיות לבית קורקוס ובנותיהן, הציגו דמויות מהמשפחה ועל שאר המשתתפים היה לנחש למי הן התכוונו. העלינו זיכרונות מהסדרים שהיו בילדותנו. שני דברים כולם זכרו: אבא נהג בקטע ה'כורד' להוסיף פקק שעם בפעולת כריכת החסה והמצות וזה כמובן היה סוג של גיבוש למצטרף חדש למשפחה – סוג של הומור משפחתי קהילתי פנימי.

"בבהילו יצאנו ממצרים" - לוקחים את קערת הסדר כמו שאמא נהגה לעשות זאת בעבר, וכשהקערה בידה העבירה את הקערה מעל ראשי המסובין כשלכל אחד ברכה מיוחדת המתאימה לו.

אז מה היה לנו כאן? משפחה שמתקבצת מכל רחבי הגלובוס, ממגורים שונים, מגילאים שונים, מעמדות ודעות שונות, מוצאת את המכנה המשותף כאן בקיבוץ סעד ומתחברת לשורשים על פי מסורת ישראל.

תודה לאחים שלי ולמשפחותיהם על ההשתתפות. תודה לקייטרינג על האוכל הטעים. תודה מיוחדת לאירית שליוותה אותנו בכל שלב, הרגיעה ובעיקר הציעה הצעות מועילות.

אריט תא"ר

ערב יום הזיכרון תשע"ה

"מי שחווה את בערת הקיץ, ליבו לבית, לפני הנוף ראי לחרדותיו..." (רחל שפירא)

נתכנס כולנו לטקס יום הזיכרון לחללי צה"ל ולנפגעי פעולות האיבה

ביום שלישי ב' אייר 21.4.15

בשעה- 18:45 (בדיוק) בחדר האוכל .

הסעה לטקס במועצה האזורית "שדות נגב" בשעה 19:30 מקו לקו.

18:25 - תפילת מנחה

19:40 – תפילת ערבית (מיד לאחר הטקס)

21:15 – ערב שירי לוחמים

בדשא ליד המועדון

שירה בציבור בליווי נגנים : אסף סוברי-גיטרות, שרון לוי –קלידים, רותם כהן-שירה.

ערב יום העצמאות יום רביעי ג' אייר 22.4

19:00 - תפילת מנחה .

שיעור של הרב בין מנחה לערבית

19:35 תפילת ערבית חגיגית.

מפקד ליל העצמאות

לכבוד שנת השמיטה: "קהילה לומדת תורה"

ריקודי שמחה ברחבת הכלבו.

סעודה חגיגית בחדר האוכל (בהרשמה מוקדמת) מיד לאחר הריקודים.

יום העצמאות יום חמישי ד' אייר 23.4

8:00 - תפילת שחרית

10:30-13:00 – פעילות משפחתית של חברת 'הולה הופ'. בפעילות: עשרות משחקים

לכל הגילאים, הגיל הרך, ילדים, נוער ומבוגרים, משחקי קופסא ענקיים, פינת גלגלים,

קפיצות, משחקי מים ועוד המון הפתעות.

מוזמנים כולם, מקטן ועד גדול למדשאות שמעל חד"א וליד "חדר הפינג פונג"

לבוא וליהנות ביחד.

19:10 מנחה שיעור וערבית.

חז חזח! וצרות תרכות ודת